

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE

léto 2024

Jak se hýbeme v Diakonii

Reportáž, která začíná na trampolíně
a končí mistrovstvím republiky

2 **Úvodník ředitelky**
Budujeme služby tam, kde jsou nejvíc potřeba

3 **Slibujeme si velkou změnu**
Rozhovor o zařízení Ovečka
pro lidi s duševním onemocněním

6 **Události v Diakonii**
Základní kámen na Pardubicku, kavárna
v Kolíně a aukce pro Bejrút

8 **Jak se hýbeme v Diakonii**
Reportáž, která začíná na trampolíně
a končí mistrovstvím republiky

11 **Psaní od srdce**
Akce, která propojuje generace
a učí psát dopisy ručně

12 **Události v Diakonii**
Noví kaplani, Radost v Hustopečích
a důležitá analýza

13 **Osmisměrka**
Od finalisty populárního AZ kvízu

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE pro zaměstnance i širokou veřejnost. Vychází 4x ročně.

Vydává oddělení komunikace Diakonie ČCE, Belgická 22, 120 00 Praha 2, ok@diakonie.cz

Redakční rada: A. Šůra, T. Savická, D. Hála, E. Spálenská, **grafická úprava a sazba:** T. Savická,

foto: O. Hladík, A. Šůra, archiv Diakonie, pixabay.com

Vážení a milí čtenáři,

na Pardubicku už leží základní kámen dalšího diakonického domova pro seniory. Z iniciativy svitavského sboru Českobratrské církve evangelické začínáme v obci Vendolí stavět moderní a architektonicky velmi zajímavé zařízení komunitního typu. Diakonie tak pokračuje v nastoupeném trendu: budujeme služby v místech, kde jsou nejvíc potřeba, a budujeme je tak, aby v nich klientům bylo dobře a příbuzní k nim měli blízko. Nešlo by to ovšem bez pomoci stovek individuálních dárců, kteří Diakonii pravidelně podporují. Patří jim velký dík. A poděkovat je třeba i vám, zaměstnancům Diakonie. To vaší zásluhou platí, že v Diakonii citlivě vnímáme potřeby společnosti i každého jednotlivého člověka a hledáme cesty, jak je naplnit. Vaše nasazení je obdivuhodné. Prázdniny, které se blíží, si zcela zasloužíte. Užijte si je naplno!

Inspirativní čtení vám přeje

Hana Sklenářová, ředitelka Diakonie ČCE

PRÁZDNINOVÉ ZAMYŠLENÍ

Parvis quoque rebus magna iuvantur. Netušíte, co ten výrok znamená? Když dočtete až do konce, dozvíte se to!

Začnu ale z jiné strany. Začalo léto a s ním i čas dovolených, čas trochu jiného režimu. Člověk si mnohdy říká, že v tomto období zvládne věci, které přes rok nestíhal. Znáte to? Řeknete si – k tomu se vrátím v létě, až bude víc času. Daří se vám to?

„Někdy je nicnedělání tou nejproduktivnější věcí na světě,“ řekl jeden psycholog a spisovatel. To mne vede k přemýšlení, zda není lepší v letním období všechno odložit. Na úkoly z průběhu roku zapomenout a spíše čerpat sílu a energii. Ano, pocit zodpovědnosti nám bude stále připomínat, že v zaměstnání se od nás očekává spíše práce

nežli nic, v zimě i v létě. Na tom načerpání sil ale přece jenom také něco je.

Tím se dostáváme k něčemu jako střední cesta. Ona totiž každá maličkost může napomáhat velkým věcem, což je mimochodem význam těch výše uvedených latinských slov: „*I malými věcmi se napomáhá velkým.*“ I naše prázdninové líné nicnedělání může přispět velkým věcem pomoci.

Nebojte se tedy malých věcí, které si můžete užívat v letním období. Jindy zase přijde čas těch velkých. Je dobré být na ně odpočatý a připravený.

Přeji vám krásné léto!

■ Štěpán Brodský

A photograph of four people standing outdoors. From left to right: a man in a black jacket, a woman in a red quilted jacket, a man in a red and grey jacket, and a man in a black jacket and cap. They are standing on a gravel path in front of a brick wall and green bushes. The text 'Slibujeme si velkou změnu' is overlaid in large white letters across the center of the image.

Slibujeme si velkou změnu

Brněnské zařízení Ovečka slouží lidem s duševním onemocněním.
Nyní svoje služby rozšiřuje.

I v dospělosti zůstávají lidé s duševním onemocněním u rodičů nebo zažívají dlouhodobou hospitalizaci. Osamostatnit se jim pomáhá zařízení [Ovečka brněnské Diakonie](#). O příbězích jeho klientů jsme mluvili se sociální pracovnící Janou Žertovou.

Proč je důležité, aby se lidé s duševním onemocněním osamostatňovali?

Máme tady třeba pána, je mu 50 let. Rodiče se o něj výborně starají, ale stárnou. Zažíval úzkosti – co bude, až rodiče odejdou? S tím umíme pomoci. Když k nám pán přišel, dostal například poprvé v životě vlastní pokoj. Doma spal v průchozím obýváku. Učí se vařit, pracovat s počítačem. Rád vymýšlí osmisměrky a u nás v tom našel uplatnění. Například pro děti z brněnské základní školy Filipka vyrobil osmisměrku s tajenkou, která zavedla děti k pokladu. Tohle všechno mu dodává sebedůvěru. Jeho psychický stav se zlepšuje. Víc si věří, že život bez rodičů zvládne.

Pracujete také s klienty po dlouhodobé hospitalizaci?

Jeden náš klient strávil v psychiatrické nemocnici třináct let. Když ho propouštěli, měl ze světa venku velké obavy. Ani my jsme moc nevěřili, že přechod zvládne. Zjišťoval, jak vůbec funguje pošta, bankomat, že za léky se platí velké doplatky. Udělal ale velké pokroky. Zabydlel se u nás, pravidelně se potkává s přítelkyní a rozhodl se, že zkusí žít běžným životem, co to jen půjde.

Když člověk úspěšně projde vaší službou, najde si vlastní byt a poté začne žít zcela samostatně – jak moc je to pro něj těžké?

Bývá to náročný krok. Ostatně ne každý se dostane tak daleko, že by mohl žít zcela bez podpory. Někdy se však zadaří. Navštěvují nás dvě bývalé klientky, které přechod do vlastního bydlení zvládly. Ne bez obtíží, jedné se vrátila psychická nemoc, když se osamostatnila, a musela s ní znovu bojovat. Už několik let je však v pořádku, pracuje, jezdí na zájezdy. Daří se jí velmi dobře. Další dvě naše klientky žijí v bytech s nižší mírou podpory. Jednají samostatně, plánují si volný čas a mají zažádáno o městské byty. Věříme, že přechod také zvládnou.

Jak dlouho klienti v Ovečce pobývají?

Je to hodně individuální. Někteří dva měsíce, někteří i pět let. Někteří klienti ze služby odejdou, protože se nezvládnou adaptovat

na naše pravidla. Přijali jsme například muže, který měl za sebou historii s drogami. Do Ovečky přecházel z nemocnice, kde abstinovat. Jak měl u nás ale větší volnost, do drog zase spadl. Řešit takové příběhy je opravdu náročné. Ale máme oporu v týmu a v pravidelných supervizích, takže i náročnější situace zvládáme. Funguje nám to.

Co vás osobně na vaší práci oslovuje?

Rozmanitost. Často se střetávám s něčím pro mě úplně novým, co mě nikde neučili. Klienti přicházejí s tím, co potřebují zařídit, vyřešit, objednat, a já sama teprve zjišťuji, jak se to dělá. Přijde jim třeba SMS nebo dopis a oni nevědí, jak reagovat. Pomáháme s objednáním u lékaře, s recepty na léky nebo s úřady. Do toho musím občas zaskočit za údržbáře, když se něco klientům na bytě rozbije, nebo potřebují vyměnit žárovku. S každým klientem také navazuji úplně jiný vztah, každý potřebuje jinou podobu podpory a spolupráce. Společně také chodíme do divadel či na koncerty. I to k rozmanitosti a vlastně i zábavnosti naší práce přispívá.

Dá se popsat typický den v Ovečce?

Dopoledne a odpoledne máme konzultační hodiny. Klienti za námi přicházejí řešit své otázky nebo si prostě jen tak popovídat.

Jana Žertová vystudovala žurnalistiku a sociální práci. V zařízení Ovečka Diakonie Brno pracuje dva roky.

Lidé s duševním onemocněním, jako je schizofrenie či bipolární porucha, procházejí v Ovečce postupným procesem. Na začátku je chráněné bydlení. Následují byty s nižší mírou podpory, kdy odborní pracovníci navštěvují klienty jen jednou za týden. Na konci může stát žádost o vlastní městský byt, pokud to hendikep dovolí.

Dvakrát týdně proběhne kontrola úklidu v bytech. V sezóně se klienti dělí o práci na zahradě. Pěstujeme rajčata, papriky, dýně, cukety, keře s rybízem a nějaké ovoce. Klienti se také dělí o úklid domu. Jednou týdně se koná v každém bytě sešlost. Řešíme provozní záležitosti, případné konflikty a informujeme o aktivitách, které nás čekají. Každý týden také probíhá společné vaření. S každým klientem pak máme pevně stanovenou schůzku jednou za týden.

V Ovečce převažují muži? Jaké činnosti u nich bodují?

Vítězí stolní hry, deskovky, za hezkého počasí též pétanque v parku. Když pořádně grilování nebo společnou kávu s nějakými dobrotami, víme, že účast bude velká. To samé platí o pravidelných návštěvách evangelických farářů. Jsou to velcí přátelé naší komunity.

Kde lidé z Ovečky pracují?

Třeba v IKEA v kuchyni dělá jeden klient pomocného kuchaře. Jiný je masérem v brněnských pivních lázních. Tři z našich klientů pracují v chráněné dílně Diakonie pro lidi s hendikepem. Dva pánové roznášejí nárazově několikrát do měsíce letáky.

Proč se letos stěhujete do nových prostor?

Z mnoha důvodů. Teď máme jeden byt pro šest klientů. To je moc lidí na jednom místě. V nových bytech budou obyvatelé maximálně po čtyřech. Těšíme se také na lepší prostor pro společné aktivity. Teď se odehrávají ve sklepní místnosti bez oken. Klienty, kteří jsou s námi dlouho, může stěhování vytrhnout z jejich rutin a podpořit je v dalším osamostatnění. Všichni už se těší a zajímají – jaké jsou na nové adrese obchody, co za tramvaje tam staví. I ti úzkostlivější jsou optimističtí. Díky větším prostorům také zvýšíme kapacitu služby na dvacet obyvatel. Stále ale jde o počet, kdy se klientům zvládneme věnovat individuálně.

Nové zázemí jste získali docela zajímavým způsobem.

Ano, jde o bývalý rodinný dům. Majitelé měli více nabídek a Diakonie rozhodně nenabízela nejvíce peněz. Dali nám ale přednost před jiným komerčním využitím, protože jim naše služba přišla smysluplná. I dům, kde sídlíme dosud, jsme získali díky laskavé paní, která nám ho odkázala v závěti s tím, ať slouží sociální práci. Lidé prostě rádi pomáhají.

■ Ptal se Ondřej Hladík

Jsme poprvé v Pardubickém kraji

Základní kámen byl slavnostně položen, staví se. Za dva roky přijme domov pro seniory v obci Vendolí u Svitav první obyvatele. Soukromí najde každý z nich v jednolůžkovém pokoji s vlastní koupelnou a toaletou. K setkávání budou sloužit společné prostory s kuchyní a odpočinkovou zónou. Budova bude mít vnitřní dvůr. Zvenku k ní bude přiléhat volně přístupná zahrada. Domov ve Vendolí představuje první zařízení Diakonie v Pardubickém kraji. Na jeho stavbu přispěli také členové Českobratrské církve evangelické v tradiční Svatodušní sbírce, která se konala 19. května.

Otevřeno: kavárna pod věží

V Kolíně opět otevřela kavárna Zahrádka pod věží. Patří k sociálně terapeutickým dílnám, které v Kolíně provozuje Diakonie Střed. Hosty tu obslouží lidé s mentálním postižením či autismem, kteří v kavárně také uklízejí či pečují o zeleň. Kavárna je vhodná pro rodiče s dětmi, protože se nachází v uzavřeném prostoru hned pod věžemi místního gotického chrámu sv. Bartoloměje. Nabízí se jako ideální cíl prázdninových výletů.

Proběhla aukce pro Bejrút

Špičkoví domácí i zahraniční umělci věnovali výtvarná díla do dobročinné aukce pořádané diakonickým Střediskem humanitární a rozvojové spolupráce. Výtěžek podpoří vzdělání dětí a dospívajících z chudých syrských a libanonských rodin v komunitním centru Tahaddi v jižní části Bejrútu. Půjde například o učební pomůcky, školní potřeby, vydatné svačiny či podporu jedinečného dětského pěveckého sboru.

Od trampolíny až po mistrovství republiky v nordic walkingu

I ta sebenenápadnější pohybová aktivita prospívá tělu i duchu. Proto v **Diakonii sportujeme**, jak jen to hendikepy dovolí. Jak se ukazuje, leckdy toho dovolí docela dost.

S pomocí paní asistentky vyleze Šimon na trampolínu, usadí se v tureckém sedu a začne se pohupovat. Většinou docela mírně. Jen občas překoná gravitaci a trochu se nadnese do vzduchu. Zato má výdrž. Dvacet minut na trampolíně je pro něj jako nic. Do houpavého rytmu vytrvale zpívá anglické popové písničky. Zároveň zprostředkovává pohyb Barušce. Ta na trampolíně jen leží na zádech. Nechá se Šimonem houpat a hraje si se zelenou větvičkou.

I takhle vypadá v Diakonii Praha pravidelná odpolední pohybová aktivita klientů týdenního stacionáře Na Palubě. Jsou to lidé s náročnějšími mentálními a kombinovanými hendikepy. Pohybové minimum, které si za pěkného počasí každé odpoledne užijí, může působit zanedbatelně. I malá pohybová aktivita má pro naše klienty obrovský význam. Ukazují to i jiné příklady z dalších pracovišť Diakonie. Začneme třeba ve Vsetíně.

Terče na pokojích

Může to znít překvapivě, ale soutěživost člověka neopouští ani v pokročilém stáří. Rozhodně to potvrzuje zkušenost dvou zařízení pro seniory Diakonie Vsetín. Domov Jabloňová a Domov Vyhlička sídlí těsně u sebe. Jednou ze společných aktivit je také turnaj v ruských kuželkách. Koule zavěšená na hrazdě umožňuje účast lidem se sníženou pohyblivostí. Ani duševní omezení jako demence či Alzheimerova choroba nejsou na překážku.

Od jara do babího léta se tak na zahradě pravidelně schází desetičlenná skupina z obou domovů, převážně ženy. Probíhající souboje berou vážně. Získané diplomy a medaile si vítězky vystavují ve svých pokojích. Vzájemně sledují, kdo jich má víc.

Přes zimu střídají kuželky turnaje v šipkách, které se mohou konat pod střechou. Některé z pravidelných účastnic se pro tuto disciplínu nadchly natolik, že si k Vánocům nechaly nadělit vlastní sportovní náčiní. Terče mají na pokojích a o volných chvílích zdokonalují své šipkařské schopnosti.

Do fitka jednou týdně

V Diakonii Vrchlabí mají během zimy klienti jinou možnost sportovního vyžití – posilování. Díky vstřícnosti majitele mají do místního fitcentra volný vstup. Využívají ho zejména v zimních měsících.

Smyslem sociální rehabilitace je podpořit co nejsamostatnější život lidí se zdravotním znevýhodněním. K tomu též patří schopnost vstát z gauče a dopřát si zdravou míru pohybu. Otevřené dveře posilovny k tomu klienty sociální rehabilitace motivují. Zejména muže oslovuje příležitost zacvičit si s posilovacím náčiním. V partě okolo deseti lidí, která přes zimu fitcentrum pravidelně navštěvuje, tvoří muži drtivou většinu. Žena je mezi nimi zatím jen jedna.

Cvičení začíná povinným protažením. Teprve potom sáhnou klienti po činkách či posilovacích strojích. Samozřejmě sledují, jestli jim rostou svaly či zda shazují váhu. To je pak pro pracovníky sociální rehabilitace příležitost, aby klienty upozornili také na význam zdravého stravování či důležitost vitamínů a pitného režimu. Klienti navštěvují posilovnu pod vedením pracovníka sociální rehabilitace přibližně jednou týdně společně. Mohou ji však navštívit kdykoliv samostatně.

Mají v nohou tisíc mil?

Začátkem jara si klienti Diakonie Brno z centra denních služeb v Letovicích otevřeli vychlazené plzeňské (či nějakou pivní nealko variantu). Zaslouženě. Pro dobré pivo si totiž zajeli až do Plzně. Cestu urazili virtuálně, sílu ale vynakládali vlastní: dva a půl měsíce se střídali na rotopedu, až nastřádali potřebný počet kilometrů, který odděluje moravské Letovice od západočeské metropole. Cesta na Plzeň se ukázala jako trefa do černého. Letovické centrum denních služeb slouží dospělým klientům s mentálním hendikepem. Motivovat je k pohybovým aktivitám – to dlouho představovalo pro pracovnice centra oříšek. Procházky klienty bavily, jen když na konci čekala cukrárna. Z toho se postupně zrodil nápad delší cesty za odměnou. Nebylo těžké pro ni všechny nadchnout.

Týdně se při nabírání kilometrů na rotopedu (či motomeđu pro lidi se sníženou pohyblivostí) vystřídal všech čtrnáct klientů centra. Někteří ujeli jen kilometr, jiní i deset. I personál centra se zapojil. Když cestovatelé pomyslně míjeli nějaké památné místo, společně si prohlédli jeho fotografie či zhlédli místopisný televizní dokument. A když konečně dosáhli cíle? Dali si vychlazené pívko a vyrazili dál.

Kromě Plzně už mají za zády západočeská lázeňská města, kde si pochutnávali na kávě a oplatkách. Teď míří na jih k zámku Hluboká. Společně už mají v nohou stovky kilometrů a radost z pohybu je stále neopouští.

Došel si pro páté místo

Nordic walking, to není jenom rychlá chůze s hůlkami v rukou. Kumšt spočívá ve správné koordinaci. Do chůze se má zapojit opravdu celé tělo. Svě o tom ví pětice klientů Diakonie Valašské Meziříčí. Zhruba jednou za týden se scházejí ke společným tréninkům. Vede je dobrovolnice Jana Čichová, instruktorka

nordic walkingu. Věnuje se tomuto sportu též na vrcholové úrovni.

Studovala sociální práci, takže ví, že každému klientovi musí věnovat individuální pozornost. Vyplatí se to. Správná chůze s holemi si žádá zpevněné a napříměné tělo. S tím se též člověku zpevňuje a napřimuje sebevědomí. Na klientech Diakonie, kteří se pravidelně účastní tréninků, je to poznat. Vyniká mezi nimi pan Mirek.

V mládí se chtěl věnovat sportovní chůzi, ale život po různých ústavních zařízeních mu to neumožňoval. Až díky celostátní transformaci sociálních služeb začal s pomocí Diakonie i přes mentální hendikep žít běžným životem. Obývá městský nájemní byt, v sociálním podniku vyrábí pralinky a v nordic walkingu našel velký sportovní koníček. V květnu se v Bruntále zúčastnil jednoho ze závodů mistrovství ČR. Na pětikilometrové trati si v kategorii sportovců s hendikepem došel pro krásné páté místo.

■ Adam Šůra

I kolektivní sporty se v Diakonii pěstují. Jde zejména o hru zvanou integrovaná boccia (iboccia). Jde o obdobu francouzského petanque. IBoccia je vymyšlená tak, aby ji spolu mohli hrát zdraví i velmi hendikepovaní lidé. Pořádají se v ní turnaje, na které pilně trénují například žáci speciální školy Diakonie Vrchlabí či klienti Diakonie Rolnička v Soběslavi.

Přidejte se do společenství dárců Diakonie

Přispívejte pravidelně a pomozte nám
otevřít nové služby pro potřebné.

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Psaní od srdce už nalézají své adresáty

Smyslem projektu je přinášet radost seniorům a přispívat k odstraňování bariér mezi lidmi i generacemi. Seniorům často ubývá sociální kontakty. Přitom mají mnoho zkušeností a zážitků, často i aktivní zájem o své okolí. Projekt Psaní od srdce nabízí příležitost navázat nové mezigenerační vztahy. A také – pro někoho možná poprvé v životě – poslat rukou psaný dopis.

Cílem projektu Psaní od srdce je získat pisatele pro několik tisíc dopisů. Dopisy poputují za pomoci pečovatelek k seniorům především v domácím prostředí, ale i do domovů pro seniory. Zapojit se může každý, kdo má chuť udělat něco hezkého pro lidi ve svém okolí.

Projekt pořádá Diakonie ČCE společně s TV Nova.

www.psaniodsrdce.cz

Radost v Hustopečích

Do zrekonstruované a vylepšené budovy Sociálně terapeutického centra Radost v Hustopečích zve Diakonie Betlém veřejnost. Lidé si budou moci prohlédnout prostory, kde klienti se zdravotním hendikepem rozvíjejí své sociální a pracovní dovednosti, manuální zručnost a kreativitu. Její výsledky se vtělují do řady půvabných výrobků, se kterými se návštěvníci centra Radost také seznámí. Diakonie Betlém se zároveň chystá na rekonstrukci dalších svých zařízení sloužících lidem se zdravotním znevýhodněním.

Pracovní vykořisťování

Neregulérním zaměstnáváním cizinců v Plzeňském kraji se zabývá analýza, kterou za pomoci dalších kolegů vytvořili pracovníci služby Terén pro ohrožené osoby Diakonie Západ. Analýza poukazuje především na neblahou situaci ukrajinských uprchlíků vystavených nátlaku ze strany některých zaměstnavatelů a pracovních agentur. Jejich životní podmínky se často podobají novodobé formě otroctví. Uprchlíci, kteří sem přišli zasaženi válkou, se tak musejí potýkat s dalším bojem o důstojný život.

Noví kaplani Diakonie

Jiří Šamšula pro Diakonii Litoměřice a Michael Pfann pro školu a středisko Diakonie ve Vrchlabí. To jsou další z řady nových kaplanek a kaplanů uvedených do služby v Diakonii. Úkolem kaplanů je spirituální péče. Tu v Diakonii chápeme jako nedílnou součást pomoci člověku. Spočívá zejména v otevřeném rozhovoru, naslouchání a duchovním doprovázení, aby lidé – klienti i zaměstnanci – měli s kým sdílet své starosti a otázky, které považují za závažné.

OSMISMĚRKA Z DIAKONIE

M	E	Š	N	Í	V	Í	N	O	O
O	O	V	I	C	Í	V	A	L	S
N	Y	L	O	N	K	Y	D	E	A
S	N	E	O	A	K	I	Á	D	Ř
T	R	B	D	N	A	Č	N	CH	T
R	E	E	A	K	E	O	Í	I	I
A	T	R	O	S	K	M	L	L	T
N	S	N	M	A	K	E	A	A	S
C	I	A	N	Í	G	O	J	K	O
E	C	A	Z	I	N	O	N	A	K

Slova k vyškrtání

ANAKONDA, CISTERNY, DIAKONIE, IGELIT, JOGÍN, KADET, KALICH, KAMENOLOM, KANONIZACE, KOSTITŘAS, MEŠNÍ VÍNO, MONSTRANCE, NADÁNÍ, NYLONKY, RANKY, REBEL, SLAVÍCI, SORTA, TERMÍN

Tajenka (6 písmen): _ _ _ _ _ _

Osmisměrku pro vás připravil pan [Josef Jonáš](#), klient zařízení Ovečka Diakonie Brno. Josef Jonáš se vyučil strojním zámečnickem. V roce 2002 se poprvé zúčastnil televizního AZ kvízu, jehož je opakovaným finalistou.

Jedinečné místo pro odpočinek i setkávání.

Penzion Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem

Prvorepubliková vila zasazená do nádherné přírody na úpatí slavného poutního místa nabízí pestré využití. Uspořádejte u nás krásnou svatbu, setkání s přáteli...

Nebo přijedte jen tak, odpočinout si a nabrat síl.

**SOLA
GRATIA**

www.sola.cz

Přála bych si jet na tábor

Pomozte dětem ze sociálně znevýhodněných podmínek prožít léto tak, jak je znají jejich vrstevníci. Hledáme dárce, kteří podpoří prázdninové zážitky pro více než 300 dětí ohrožených chudobou. Více na www.krabiceonline.cz

Více informací naskenujte
QR kód, nebo navštivte
www.krabiceonline.cz